ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

manna

December 2019 | Číslo 39

Radosť na 365 dní

Keď má človek nádej, je to začiatok radosti

Boh počuje

Boh počuje krik srdca bez hlasu

Spôsob, ako rozmýšľame zaručí VÍŤAZSTVO alebo PORÁŽKU

Volaj ku mne, a ohlásim sa ti

„Volaj ku mne, a ohlásim sa ti a oznámim ti veliké veci a neprístupné, ktorých neznáš" (Jeremiáš 33:3). Je toľko hlasov, ktoré ku nám každý deň hovoria. Či cez médiá, sociálne siete, cez ľudí, s ktorými sa stretávame v práci, škole, kdekoľvek, každý deň niečo ku nám hovorí a snaží sa získať našu pozornosť. Naša myseľ je každý deň bombardovaná rôznymi informáciami. Niekedy je ťažké rozlíšiť, ktorý hlas je ten dobrý a správny, ktorý hlas poslúchať? Toľko hlasov vie priniesť nepokoj, zmätok do našej mysle, srdca a duše. Ježiš hovorí, že: *„Moje ovce môj hlas počuť budú a za cudzím nepôjdú."* Boh chce s nami hovoriť každý deň. Sama som sa našla v takej situácii, že som sa plnila rôznymi „hlasmi", ktoré ku mne hovorili a potom som bola toľko vyčerpaná, že som nedokázala rozlíšiť, ktorý hlas je ten správny a ktorý nie. Ako píšem, na myseľ mi prišiel príbeh z Biblie, keď sa izraelský národ našiel pred otvoreným morom. Boli akoby v „pasci", z jednej strany more a z druhej strany faraonove vojsko. Mojžiš sám prežíval vnútorný boj: kde na jednej strane naliehalo faraonove vojsko, na druhej strane izraelský národ repce na neho, kam ich to doviedol, a možno aj jeho telesný hlas bol dosť hlučný s vlastnými pochybnosťami. Mojžiš sa ocitol v takej situácii, že ku nemu hovorilo toľko hlasov, že ak by nechal prehlásiť tie hlasy, nepočul by jasne inštrukcie, ktoré mu Boh dal. Mojžiš bol správne nastavený a nedovolil, aby tie hlasy prehlučnili ten Boží, povedal im: *„Nebojte sa! Stojte a vidzte spasenie Hospodinovo, ktoré vám učiní dnes. Hospodin bude bojovať za vás, a vy budete mlčať."*

A vieme, že Boh rozdvojil more a izraelský národ suchou nohou prešiel. Je dobre niekedy „vypnúť" všetky hlasy vôkol seba, zvlášť v tejto digitálnej dobe socialnych sietí, stíšiť tie hlasy a sústrediť sa iba na Boha a Boží hlas, naslúchať, čo Boh ku tebe hovorí. Boh nám hovorí: *„Volaj ku mne a ohlásim sa ti."* Jeremiáš 29:13, *„A budete ma hľadať a nájdete ma, keď sa po mne budete dopytovať celým svojím srdcom."* Možno sa aj teraz nachádzaš v takej situácii, kde potrebuješ pomoc, jasný smer, východisko zo situácie, ktorá sa pre teba zdá nevyriešiteľná. Volaj k Bohu práve teraz, tam, kde si, volaj k Pánovi a ozve sa ti, dá sa ti nájsť. Nebudeš zmietaný hlasmi, ktoré vôkol teba hovoria, ale budeš počuť iba Jeho hlas. Jeho hlas ťa povedie, bude ti dávať smer, istotu. Žalm 29 hovorí: *„Hlas Hospodinov čuješ nad vodami. Silný Bôh slávy hrmí, Hospodin nad mnohými vodami."* Aj keď sa vody valia na tvoju dušu, Jeho hlas je silnejší. Počuješ Jeho potešenie a vedenie. *„Hlas Hospodinov je mocný, hlas Hospodinov je velebný. Hlas Hospodinov láme cedry; Hospodin poláme cedry Libanona."* Jeho hlas je silný a mocný, keď prehovorí, hradby, múry v našom vnútri sa rúcajú. *„Hlas Hospodinov kreše plamene ohňa."* Možno prechádzaš cez oheň, ale pamätaj, Boží hlas je silnejší, plameň sa ťa nedotkne a nepopáli. *„Hlas Hospodinov pôsobí, aby sa triasla púšť. Hospodin pôsobí, aby sa triasla púšť Kádeš."* Ak prechádzaš cez púšť vo svojom živote a máš pocit, že je tvoja duša vyprahlá, Pán ju obracia na prameň živých vôd. *„Hospodin dá silu svojmu ľudu; Hospodin požehná svoj ľud pokojom."*

Volaj ku mne a ohlásim sa ti, lebo tvoja budúcnosť má nádej. (pozri Jeremiáš 31:17)

Tamara Andrášiková

Editoriál

manna

Vážení čitatelia,

v tomto období si spomíname na ten najvzácnejší dar, ktorý ľudstvo mohlo dostať. Narodil sa ako malé dieťatko, ako jeden z nás. Jeho narodenie si zaslúžilo pozornosť celého neba a stvorenstva, bolo to narodenie ozajstného Kráľa, Spasiteľa, Vykupiteľa. Je to zvláštny čas, keď si spomíname na narodenie Pána Ježiša, ktorý priniesol ľudstvu nádej. Dnes Vám všetci a všetko ponúka najrozmanitejšie spôsoby, v ktoré môžete vložiť svoju nádej. Sú to ilúzie nádeje, ktorá je chvíľková a krátkotrvajúca. Svet ešte stále, rovnako ako aj v minulosti, odmieta spoznať tú opravdivú nekončiacu sa nádej. Nebuďme aj my jedni z tých, ktorí zabúdajú na tú ohromnú cenu, ktorá je zaplatená za nás, aby sme mohli mať a žiť v skutočnej nádeji. Počas tohto sviatočného obdobia, nech je stredobodom našich osláv Pán Ježiš Kristus a Jeho dielo, ktoré vykonal tuná na zemi. Nedovoľme, aby z Vianoc vymizla tá skutočná pointa.

Tento čas je vhodný na to, aby si Ho aj ty prijal do svojho srdca, On stojí a klope. Otvor dvere svojho srdca pre Pána a On bude stolovať s tebou, už viac nikdy nebudeš sám. On stojí a klope a ty to dobre vieš. Preto neváhaj prijať tú jedinečnú a vzácnu šancu okúsiť a vidieť, aký je dobrý Hospodin.

V tomto čísle sme pre tých najmenších pripravili Detský kútik, ale nezabudli sme ani na Vás, vážení čitatelia. Pre Vás sme prichystali darček na každý mesiac v roku, sú to záložky s adekvátnymi veršami na každý mesiac, ktoré Vám budú pripomínať vernosť a dobrotu nášho Pána. Redakcia časopisu Manna Vám praje pokojné prežitie vianočných sviatkov a nezabúdajme, Pán Ježiš je tým ozajstným dôvodom na oslavu.

Anna Širková
Zodpovedná redaktorka

Kresťanský časopis "Manna"
je štvrťročník a je dostupný zdarma,
financuje sa dobrovoľnými príspevkami.
Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko. E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Širková
Technický redaktori:
Vladimír Struhár, Kristína Mamojková
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:
Anna Širková, Vladimír Červeni,
Vladislav Širka, Vladimír Struhár,
Anna Pintírová, Pavel Mamojka, Dan Tomášik,
Martin Širka ml., Dávid Mamojka,
Robert Mamojka, Kristína Mamojková,
Jana Záhorcová, Tatiana Valová,
Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Ivan a Tamara Andrášik, mobil: +421949784221
e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
December 2019.
www.manna.org.rs

OBSAH

Odpúšťanie ako spôsob života 3
Radosť na 365 dní 5
Povedz mojim bratom 7
Kríž.....9
Kto som ja? 10
Zvláštne kamienky.....11
Ako si vyberať dobrých priateľov ...12
Protiklady sa priťahujú? 13
Život bez strachu.....16
Boh počuje 17
Môj Pán.....18
Spôsob, ako rozmýšľame
zaručí víťazstvo alebo porážku 19
Aj málo je dosť 20
Re(Štart) konferencia 2019.....21
Chcel by si spoznať Boha osobne? ..22

Odpúšťanie ako spôsob života

V živote sa často stretávame so situáciami, ktoré nám prinášajú hnev, sklamanie a frustráciu. Najčastejšie nám tieto pocity spôsobujú iní ľudia. Zažívame pocit bezprávia, rozhorčenia či spravodlivého hnevu. Bývame obeťami nespravodlivosti, klamstva alebo manipulácie. Naše vnútro niekedy býva plné negatívnych emócií a rozčarovania. Neustále myslíme na tých, ktorí nám to zlo spôsobili. Tým, že na nich myslíme, tým sa nimi nechávame ovládať. Ľudia, ktorí nám ublížili, tak ovládajú naše myšlienky, podvedomie a tým i celý život. Strácame kontrolu nåad svojimi pocitmi a myšlienkami. Trápime sa.

Na svete asi niet človeka, ktorému by nikdy nebolo ublížené alebo ukrivdené. Stalo sa to už snáď každému z nás. Niekedy stačí malá neprávosť a naša myseľ a duša sa naplní hnevom, krivdou, či dokonca nenávisťou.„Mýliť sa je ľudské, odpúšťať božské, " spomína sa v jednom latinskom porekadle. Ibaže, mýliť sa je ľudské a taktiež odpúšťať. Odpustiť osobe, ktorá nás zranila alebo odpustiť sebe samému, je dosť ťažké, ale ak to človek zvládne, dokáže (s pomocou Božou), spozná, aký krásny život môže byť. Odpúšťanie, ako spôsob života začal presadzovať už Pán Ježiš a je ním naplnená celá Biblia. Naučme sa teda žiť životom neustáleho odpúšťania. Ak chceš predstúpiť pred Boha s prosbou o odpustenie svojich hriechov, oslobodenie alebo uzdravenie, odpustenie je jednou zo základných podmienok vypočutia.

Mt 5:23-26 *„Keď teda prinášaš dar na oltár a tam si spomenieš, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj svoj dar tam pred oltárom a choď sa najprv zmieriť so svojím bratom; až potom príď a obetuj svoj dar. Pokonaj sa včas so svojím protivníkom, kým si s ním na ceste, aby ťa protivník nevydal sudcovi a sudca strážnikovi a aby ťa neuvrhli do väzenia. Veru, hovorím ti: Nevyjdeš odtiaľ, kým nezaplatíš do ostatného haliera.“*

Mt 6:14-15 *„Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, aj váš nebeský Otec vám odpustí. Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vaše hriechy.“*

Ale on mi ublížil!

Áno, právo na negatívne pocity nám po zážitku krivdy nik neberie a dá sa povedať, že sú normálnou reakciou na takúto situáciu. Položme si však otázku, čo nám prinášajú do života. Ak budeme skutočne úprimní, pravdepodobne dospejeme k tomu, že vlastne nič pozitívne. A koniec koncov, nositeľmi týchto pocitov budeme my sami, nie „náš vinník”, a teda si nimi vlastne pridáme na už prítomnej bolesti, ktorú nám spôsobil niekto iný.

Odpustenie nie je zabudnutie

A práve tu prichádza na scénu odpustenie. Ale, čo to vlastne je? V prvom rade je dôležité vedieť, čo odpustením nie je. Odpustiť neznamená zabudnúť na to, čo sa nám stalo, popierať, že sa to stalo, alebo snažiť sa konanie vinníka ospravedlniť tým, že „za to vlastne nemohol” alebo že „na to asi mal nejaké dôvody”. A hlavne, odpustenie zásadne nie je o vinníkovi.

O čom teda je?

V skutočnosti je odpustenie o tých, ktorým bolo ublížené. Je to ich vedomé rozhodnutie vzdať sa už spomínaného práva na negatívne pocity voči vinníkovi a dokonca tiež snaha obnoviť voči nemu postoj šľachetnosti a dobroprajnosti. Tiež je to rozhodnutie nevyhľadávať pomstu a namiesto nej sa snažiť o zmierenie. Ide teda o vedomú zmenu postoja voči niekomu, kto nám ublížil.

Prečo máme odpúšťať?

Ako som písal vyššie, neodpustením a hromadením negatívnych pocitov ubližujeme hlavne sami sebe. Naopak, odpustenie nám pomáha oslobodiť sa od nich a od nášho zranenia a nahradiť ich radosťou a plnším životom. A nadovšetko životom príjemným Bohu.

Odpustenie a s ním súvisiace vymanenie sa spod vplyvu negativity môže mať dokonca pozitívny vplyv aj na náš zdravotný stav, pretože znižuje pocity úzkosti, depresie, stresu a hnevu, ktoré sú pre náš organizmus zaťažujúce. Okrem toho znižuje krvný tlak a zlepšuje funkciu imunitného systému. Stať sa „odpúšťajúcim človekom”

nás teda môže ochrániť pred dlhodobým stresom a zlepšovať tak naše fyzické i psychické zdravie.

Odpúšťanie takisto zlepšuje naše vzťahy, učí nás prekonávať egoizmus a naopak rozvíjať vzájomné porozumenie a empatiu medzi ľuďmi. Taktiež patrí medzi pozitívne stratégie zvládania ťažkostí.

Nezabúdajme na seba

Popri odpúšťaniu iným by sme preto nemali zabudnúť odpustiť ani sebe. Pokiaľ si uvedomíme, že sme niekomu ublížili a trápia nás preto výčitky svedomia, je na mieste požiadať o prepáčenie a pokiaľ možno, svoje konanie odčiniť. Na jednej strane tým môžeme pomôcť „zranenému", aby nám odpustil a na strane druhej, je potom pre nás jednoduchšie odpustiť i sebe.

Dalo by sa povedať, že odpustiť sebe môže byť často náročnejšie než odpustiť niekomu druhému. Jednou z vecí, ktoré tomu bránia je napríklad pocit, že si za svoj čin zaslúžime cítiť sa zle. Zaujatie tohto postoja „neodpustenia si" však, takisto ako neodpustenie iným, nevedie k ničomu pozitívnemu. Žiť s osobou, voči ktorej cítime trpkosť a zlosť je nepríjemné a ťažké. A o to viac, keď sme ňou my sami. Mali by sme sa preto učiť láskavosti nie len voči druhým, ale tiež voči sebe. Človek, ktorý nedokáže odpustiť sám sebe, nedokáže odpustiť ani ostatným. Človek, ktorý sa nemá rád, nemôže mať rád ani ostatných.

A prečo niektorí ľudia nedokážu odpustiť a neustále hľadajú dôvody a argumenty, pre čo sa to nedá?

Pretože neodpustením upevňujeme pocit vlastnej dôležitosti, ktorú podporuje pýcha.

Odpustenie je veľkým krokom. Aspoň by malo byť. Nikdy by sme odpustenie nemali brať na ľahkú váhu a určite by sa dôvod, prečo vám niekto odpustil, nemal často alebo nikdy opakovať. Na druhej strane, správajme sa tak, aby sme nemuseli opakovať často „prepáč".

V ev. Matúša 18:15 Pán Ježiš spomína, ako chodiť v zmierení a odpúšťaní.

Matúš 18:15 *„A keby zhrešil proti tebe tvoj brat, idi potresci ho medzi sebou a ním samým. Keď ťa počúvne, získal si svojho brata..."*

Niektoré princípy tohto verša, ak ich dodržíme, nám pomôžu zostať na ceste lásky a empatie.

a. Princíp citlivosti

Pán Ježiš začína hovoriac: „A keby zhrešil proti tebe tvoj brat". Toto je povolanie nato, aby sme uvážili najprv, či naozaj došlo k prehrešeniu sa voči nám, alebo je v otázke iba naša precitlivenosť. Hriech a prehrešenie znamená, že niekto prestúpil Písmo a urazil Boha. Skutočnosť, že sa mi nepáči ako sa niekto správa, alebo nesúhlasím s jeho skutkami, to ešte nemusí znamenať, že tá osoba aj hreší. Dovoľme Slovu Božiemu určiť hladinu našej citlivosti. /Žalm 119:165/

b. Princíp poctivosti /úprimnosti, čestnosti, statočnosti/

Ježiš povedal – idi a povedz mu jeho chybu, pretože je potrebné byť úprimný a poctivý ako voči sebe samému, tak aj k tomu, kto nás urazil. Nebezpečné a nepoctivé je tváriť sa, akoby sa nič nestalo. Mali by sme predstúpiť pred toho, kto nás urazil /Príslovie 27:5/, a nie ho ignorovať. Vedomá ignorácia osoby a situácie iba zhoršuje stav, a vytvára atmosféru, kde horkosť a neodpúšťanie ľahko klíči.

c. Princíp súkromia

Pán Ježiš hovorí, že sa problem má riešiť medzi štyrmi očami. Iných treba z toho vynechať, aby sa problém neznásobil, a nenastalo podelenie /2. Korint. 12:20/.

d. Princíp zodpovednosti

Ježiš hovorí: „Keď ťa počúvne…". Naša je zodpovednosť počúvať, keď sme konfrontovaný požiadavkou. Uzdravenie spočíva na tomto stave, odpustenie nastane, a vzťahy sú napravené. Ak ťa nepočúvne, prines to k Bohu v modlitbe, a skús iný prístup. Pamätaj, že sme povinní byť aktívni poslucháči v našich vzťahoch /Mat. 5:23-25/.

e. Princíp víťazstva

Pán Ježiš definuje úspešné riešenie konfliktu slovami: „získal si svojho brata…" Cieľom poctivej konfrontácie je obnovenie vzťahu, a nie ďalšie jeho porušenie. Víťazstvo spočíva v získaní svojho brata, hovoriac pravdu v láske /Ef. 4:15/.

Povolaní sme budovať, a nie rúcať. Žime teda život víťazstva, život neustáleho odpúšťania. Pán Ježiš nám je dokonalý príklad, a preto Ho napodobňujme aj v takomto spôsobe života.

Jaroslav Andrášik

Radosť na 365 dní

Keď má človek nádej, je to začiatok radosti.

Radosť je jedna z najlepších vecí, ktorú človek môže zažiť v rámci pocitov. Biblia sa zmieňuje o radosti, že je to ovocie Ducha, čo nám hovorí, že to nie je iba pocit, ale produkt nejakej práce. Ovocie sa neobjaví za jeden deň, ba ani jeden týždeň. Predtým, ako vidíme zrelé ovocie, je tam minulosť, ktorá bola hlavne nie taká viditeľná, atraktívna, ale predsa reálna. Ovocie, ktoré rastie na stromoch, muselo najprv čakať, aby vyrástol strom a potom mohlo začať rásť. Je to rovnako s ovocím Ducha.

Aby hociktoré ovocie Ducha dozrelo a bolo k úžitku, musí predchodiť čas prípravy a vzrastu, ktorý je načastejšie nespozorovateľný, ale predsa reálny.

Ako sa radovať? Sú príčiny na radosť, ale v tom istom čase sú príčiny aj na neradosť. Buď to bol smútok, žiaľ, rozčarovanie, depresia, alebo hocičo, čo je neradosť.

Najlepšie toto pochopíme z oddiela Písma proroka Habakuka 3:17-18:

„Keby hneď aj nekvitol fík, a nebolo by úrody na viničoch; keby sklamalo dielo olivy, a polia by nedorobily potravy; keby drobné stádo bolo odrezané od košiara, a nebolo by hoväda v stájach, ja sa jednako budem veseliť v Hospodinovi, budem plesať v Bohu svojho spasenia."

Radosť sa najčastejšie považuje za následok určitých úspechov v živote. Nadobudnutie materiálnych vecí vyprodukuje v nás radosť. Vyštudovanie, zamestnanie v dobrej spoločnosti, dožiť v zdraví dôchodok, sú ďalšie príčiny. Všetky tie veci môžu byť dobré a vôbec nemusia byť hriešne, ale opravdivá radosť nie je výsledok spomenutého. Prečo? Pretože ak by to bolo inak,

už by sme sa neradovali. Ako môžeme byť konštantne v radosti? Ako sa radovať v sezóne sklamania z úrody alebo prázdnej staje, ako to hovorí prorok Habakuk. Niekoľko predpokladov na to, aby sa človek mohol stále radovať.

Biblia nám na to dáva právo a skôr aj záväzok. „*Radujte sa v Pánovi vždycky, a zase len poviem: Radujte sa,*" napísal apoštol Pavel. Ak to hovorí slovo Božie, môžeme si to privlastniť a uplatňovať vo vlastnom živote.

Radovať sa 365 dní v roku musí byť tvoj životný výber. Vyber si radosť. Či vieš, že väčšina obáv, ktoré prejdú cez tvoju myseľ behom dňa, sa nikdy neuskutočnia?

Kedy si môže človek vybrať radosť?

1. Musíš mať na jasno s Bohom

„Keď povieme, že máme obecenstvo s ním a chodíme vo tme, luháme a nečiníme pravdy; ale keď chodíme vo svetle, jako je on vo svetle, máme obecenstvo jeden s druhým, a krv Ježiša Krista, jeho Syna, očisťuje nás od každého hriechu. Keď povieme, že nemáme hriechu, sami seba zvodíme, a niet v nás pravdy. Keď vyznávame svoje hriechy, verný je a spravedlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od každej neprávosti."
1 Jánova 1:6-9

Tvoj osobný život musí byť vždy priamy pred Bohom. Ako to zistím, či je môj život transparentný a priamy pred Bohom? Jednoducho analyzujme sami seba, či by sme to, čo robíme v súkromí, robili aj vo verejnosti. Boh je verný, aby nám odpustil hriechy, ale najprv od nás očakáva pokánie a zmenu hriešneho života na život svetla a spravodlivosti podľa slova Božieho.

2. Musíš žiť v atmosfére spaseného človeka

„Ja prosím za nich, neprosím za svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji. Keď som bol s nimi na svete, ja som ich ostríhal v tvojom mene, ktorých si mi dal, a strážiac zachránil, a nikto z nich nezahynul, iba ten syn zatratenia, aby sa naplnilo Písmo. No, teraz už idem k tebe a toto hovorím na svete, aby mali radosť, moju radosť, naplnenú v sebe. Neprosím, žeby si ich vzal zo sveta, ale žeby si ich zachoval od zlého."
Ev. Jána 17:9-15

Pán Ježiš vo svojej modlitbe práve o tom hovoril. Predstavte si astronauta, ktorý chodí po vesmíre a kráča inými planétami ako je naša. Vždy má na sebe odev a vybavenie, ktoré mu vytvára atmosféru našej planéty Zem. Presne to sa Ježiš modlí za svojich. On hovorí svojmu Otcovi v modlitbe, že neprosí za svet, ale za tých, ktorých dostal. Nie, aby boli prenesení do atmosféry neba, ale aby počas života na zemi žili v nebeskej atmosfére. A v nebi je radosť. Pán Ježiš povedal, aby sme mali Jeho radosť. To je tá radosť, ktorá nie je následkom úspechu v živote, ale radosť ako následok spasenia skrze Ježiša Krista.

3. Musíš oslavovať každé víťazstvo Božie v tvojom živote

Mnohé dobré veci zažívame každý deň. Či si ich všímame? Apoštol Jakob zapísal: *„Bratia moji, pokladajte si za najväčšiu radosť, že prišli na vás rozličné pokúšania, vediac, že skúšky vašej viery spôsobia vytrvalosť."*
Jakob 1:2-3

Spasení ľudia nieže oslavujú iba víťazstvá Božie vo svojom živote, oni sa radujú aj v súženiach. Pretože v súženiach sa buduje trpezlivosť, v trpezlivosti dokázanosť a dokázanosti nádej. Keď má človek nádej, je to začiatok radosti.

Mnohé dobré veci sa nám stali a s vierou vyznávame, že sa nám aj budú stávať. Či sme hotoví sa z nich radovať a oslavovať dobré veci? Pretože Boh je dobrý Boh a On dáva nám ľuďom dobré veci, očakávajúc, že sa z toho budeme radovať. Koľko sa budeme radovať? 365 dní v roku.

Vladislav Širka

Povedz mojim bratom

Aká družina chodievala s Pánom Ježišom po Galilei a Judsku možno vidieť v štyroch evanjeliách.

Ani sa to nedalo vidieť prv, než z ich stredu nebol vzatý ich Učiteľ. Hoci i za času Jeho života, často ich musel napomínať. Petrovi povedal, že nechápe; všetkých oslovil, že či sú bez rozumu, že nevedia, čieho sú ducha a že sú neveriace pokolenia. A predsa, nemal o nich zlé mienky. Povedal, že im je dané poznať tajomstvo, že sú blahoslavení, že im je dané kráľovstvo a že sú svetlo sveta a soľou zeme.

Dozvedáme sa z Božieho slova, že učeníci Pánovi boli reálni ľudia. Mali dobré a slabé strany. Práve ako sú ľudia dnes. Za života sa dívame na ich spôsob života a nachádzame čosi hodné pochvaly a niečo na kritiku.

Keď bol Učiteľ vzatý spomedzi svojich učeníkov, nastal medzi nimi chaos. Celí rozčarovaní a bezradní nemohli pochopiť, čo sa to stalo s ich družinou. Pochybnosť sa vkradla do ich sŕdc.

Boli medzi nimi niektoré ženy, ktoré nechceli vynechať obyčaje. Ako sa to patrí, povedali si, pomažu Ho síce aj v hrobe, keď nestihli pred pohrebom. Keď uvažujeme o Ježišových nasledovníkoch, idealizujeme ich vieru a osobnosti. No aj oni boli iba ľudia, podobní nám. Trpeli, ale sa modlievali Bohu ako Eliáš.

Jednou príležitosťou som bol sám na poli. Trápila ma otázka ľudských slabostí. Spomenul som si na niektorých veriacich a ich slabosti. Viedlo ma to k modlitbe. Hovoril som: ,,Bože, pomôž im, aby sa zmenili a daj im viac múdrosti a duchovnej sily."

V tej modlitbe mi povedal: ,,Prečo, vy ľudia, chcete zmeniť Boha a ľudí? Zmeňte sa vy sami a bude zmenené aj to, čo vidíte."

Prestal som sa modliť a poobzeral som sa vôkol seba. Nebolo nikoho. Pocit bol však nekaždodenný. Vedel som v tej chvíli, že Pán ma formuje.

Neskôr som v spoločenstve veriacich porozprával môj zážitok s Pánom. Pozerali sa jeden na druhého, usmiali sa a bolo veľmi ticho. Myslím si, že mi neverili. Práve ako Pán Ježiš adresoval učeníkom, že sú spozdilí srdcom uveriť.

V to nedeľné ráno, keď Pán Ježiš vstal z mŕtvych, ženy prišli ku hrobu. Čakali, že nájdu mŕtve telo, ale hrob bol prázdny. Zabudli, čo im hovoril o svojom vzkriesení, a preto sa veľmi zľakli. Zľakli sa aj učeníci a boli bezradní. Pán Ježiš vedel, kto to najlepšie urobí, a preto rozkázal Márii Magdaléne: *„Povedz mojim bratom!"* (pozri Ján 20:17)

Aká láska a dôvera pre tých bezradných, pochybujúcich a neveriacich. On ich nazýva bratmi. On sa chce s nimi stretnúť,

hoci oni odchádzajú za svojimi sieťami a člnmi. Hovoria, že z toho nieto nič, čo ich učil. Stratili aj nádej.

No On hovorí: „Povedz mojim bratom."

Mária im hovorí: „Videla som Pána!" Oni jej neveria. Dvaja učeníci z cesty do Emauzy im svedčia, ale oni neveria. A takých Pán Ježiš nazýva „moji bratia".

Ak pochybnosť prišla na tých, čo s Kristom trvali taký dlhý čas, istotne príde pochybnosť aj na ľudí, ktorých považujeme za veriacich. Čo vtedy o nich povieme? Moji bratia? Áno, moji bratia viac, ako čo boli Ježišovi učeníci Jeho bratmi. Moji bratia sú mi podobní. Ani lepší, ani horší. Môžeme s podozrením sa dívať jedni na druhých a neveriť si. Nie tak Pán Ježiš. On svojim bratom veril, napriek chvíľkam pochybnosti a nevere v ich srdciach.

Pán Ježiš nás povolal v Neho veriť, podobne ako prvých učeníkov. Povolal nás ako Jeho rodinu, „moji bratia". Nám tiež dal prikázanie: *„Jeden je váš učiteľ, Kristus, a vy všetci ste bratia"* (Matúš 23:8).

Keď niekto proti nás zhreší, toho Pán Ježiš nazval naším bratom. Hovorí, že máme odpustiť, nie ako vinníkovi, ale ako bratovi. Či do sedemkrát? To sú naši bratia. Pán Ježiš odkázal: „Povedz mojim bratom, že ich predídem do Galiley..." Neposlal Máriu k Jeho telesným bratom a sestrám, ale k učeníkom, ktorých až do konca miloval, ktorým dôveroval a zveril kľúče kráľovstva Božieho.

Svojmu zradcovi umyl nohy a zbabelcom, čo sa rozutekali a zriekli sa Ho, dal najzodpovednejšiu úlohu- kázať evanjelium. Miloval ich, budoval ich, napomínal a naplnil mocou Božou v Duchu Svätom. On má i dnes niekoho, komu rozkazuje: „Povedz mojim bratom."

Bude to možno nejaká žena alebo dieťa. Možno to bude jedna veta v časopise Manna. Nie iba dokonalým, ale všetkým nám podobným znie cez niekoho: „Povedz mojim bratom." A Mária hovorila: „Videla som Pána!" Sestra Mária, prosím, povedz i nám.

Ján Tomášik st.

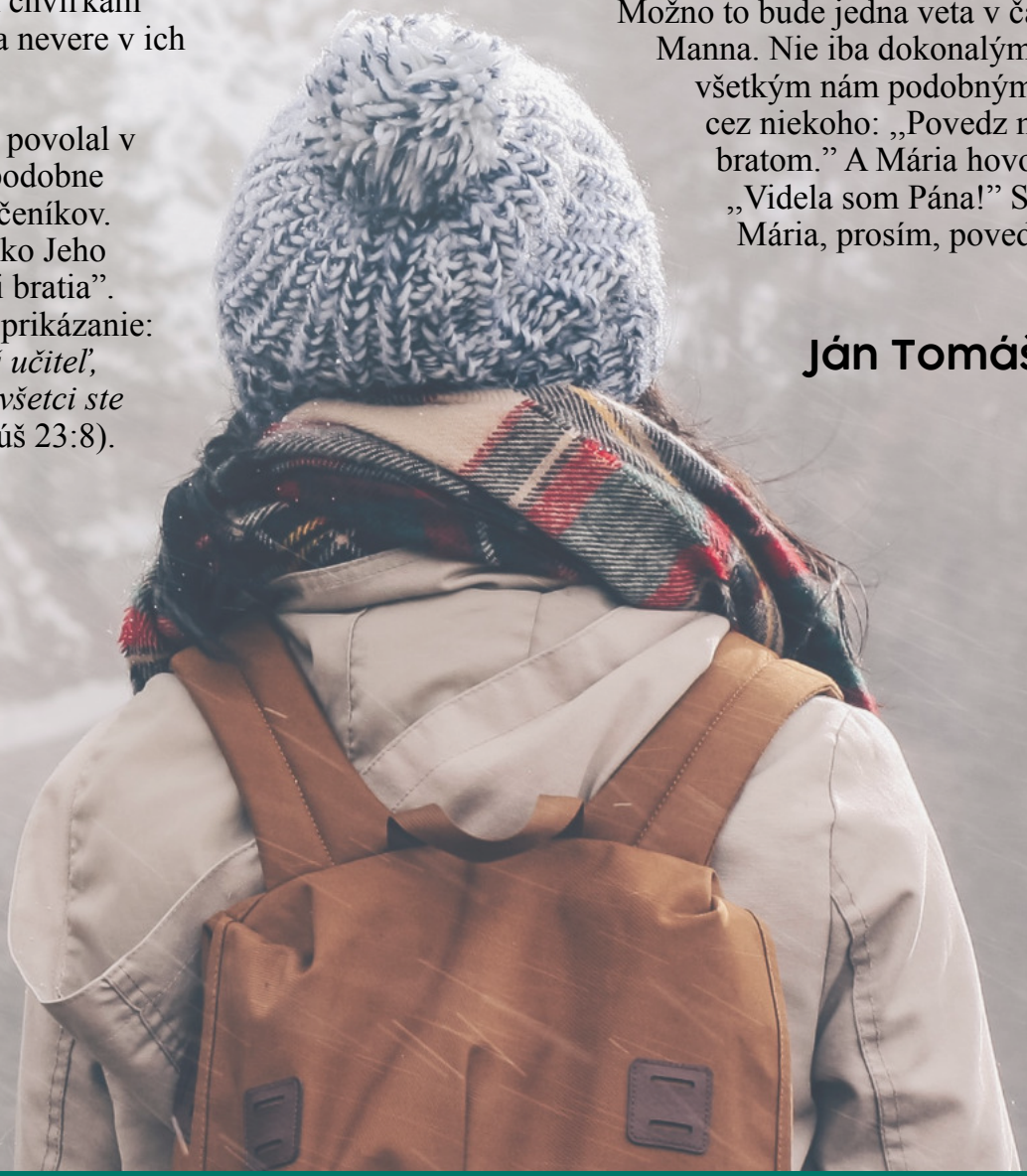

Kríž

O kríži sa mnoho hovorilo, písalo a bolo posolstiev i spoza kazateľnice. Stal sa ich znakom kresťanstva. Mnohí nosia symbol kríža ako náhrdelník. Možno chcú tým dokázať, že sú kresťania. Sú mnohé teórie o kríži, dokonca sú aj kresťanské skupiny, ktoré popierajú kríž a vyhlasujú, že Pán bol pribitý na stĺpe. Starý zákon nič nehovorí o kríži. Trestom pre obvinených v Starom zákone bolo ukameňovanie. V dobe, keď Pán Ježiš bol na zemi, tam vládli rímske zákony. To však nezodpovedalo Židom, ktorí očakávali vyslobodenie. No, v prípade Pána Ježiša bola práve využitá tá príležitosť. Rimania uplatňovali trest ukrižovania pri vrahoch a vzbúrencoch proti vlasti.

Máme chvíľu v Biblii, ktorá je zaznamenaná v Markovom evanjeliu 15:21, keď Pán niesol kríž. Jeho telo bolo už nevládne a prinútili istého si Šimona Cyrenenského, aby spolu s ním niesol kríž. Ľudia sa dívali, no nikto sa neopovážil, aby mu pomohol, hoci on pomáhal mnohým. Šimonovi Cyrenenskému to bolo odplatené, lebo jeho synovia sa spomínajú, že účinkovali v cirkvi. Boh nezabúda na dobré dielo, ktoré vykonáme Jeho svätým.

Za času Pána Ježiša bol kríž niečím ako opovrhnutie, priam kliatbou, kým od tretieho storočia stal sa symbolom kresťanstva, priam modlou, a má ten význam až dodnes.

Môžeme poznať, prečo Boh pochoval Mojžiša, a až dodnes je miesto Mojžišovho hrobu neznáme. Izrael by až dodnes chodil k tomu hrobu a urobili by z neho modlu. Práve preto sa hádal satan o telo Mojžišovo, lebo aj pred ním bolo skryté toto tajomstvo. (Júd. 1:9)

Kríž duchovne znamená zomieranie nášho Ja a oživenie Božieho charakteru a to je zmysel kríža. Pán Ježiš povedal: chce li niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba, a vezme svoj kríž na každý deň a nasleduje ma (Luk. 9:23).

Nestačí byť iba povrchový kresťan, ale ozajstný Pánov učeník. Amen.

Ján Mámojka

Kríž duchovne znamená zomieranie nášho Ja a oživenie Božieho charakteru

Kto som ja?

Som z veriacej rodiny, piata zo siedmich detí. Rodičia mi boli príkladom vo viere, ktorú preniesli aj na svoje deti. 13-ročná som odovzdala svoj život Bohu a po skončení školy som sa 20-ročná vydala. S manželom sme slúžili Bohu spevom, hudbou a vyučovaním zo Slova mladým. Po narodení nášho prvého dieťaťa sme s povďačným srdcom chceli slúžiť Bohu ešte viac v šírení evanjelia. Prioritou bol Boh a tak sme zvládli veľa prekážok. Náš manželský život bol upevnený a dovolili sme Bohu, aby prevzal kontrolu nad každou oblasťou, vrátane choroby.

43-ročná, po narodení nášho tretieho dieťaťa, som začala mať časté problémy s hlavou. Pamätám si, že som plakala, mysliac si, že zomriem. Deň prešiel a bolesť utíchla. Neskôr mi doktor povedal, že som prežila infarkt, teda krvácanie. Človek iba zriedkavo zvládne taký prípad, čiže potrebuje to súrnu intervenciu. Po uplynutí dvoch mesiacov som si ešte nebola vedomá situácie. Nasledovali symptómy, ako veľká únava, problémy s očami, hormonálne problémy a pocit depresie. Prehliadka poukázala na cystický nádor veľkosti 2,5cm.

Jedného dňa som sledovala vysielanie bohoslužieb a počula som slová: nesmieš byť znepokojená s diagnózou, ale ver a uvidíš slávu Božiu. Neskôr mi doktor oznámil, že musí byť operácia, lebo je možnosť, že stratím zrak. Na operáciu som čakala mesiac a pol a tá doba sa mi zdala byť veľmi zdĺhavá.

Po tých udalostiach som si uvedomila, že to bola Božia milosť, čo ma držala. Deň pred operáciou som dostala verš, „Neboj sa..." (Izaiáš 41:10) Chytila som sa zasľúbenia a vedela som, že môj život je v kontrole môjho Stvoriteľa.

Deň operácie bol najdlhší deň v mojom živote, ale zvláštna vec je, že operácia bola úspešná, hoci ohrozujúca. V nemocnici som mala víziu, v ktorej som videla vystreté ruky vo veľkom svetle a hlas, ktorý povedal, že som bola v Jeho dlaniach počas operácie a že práve to svetlo viedlo chirurga. Pochopila som, že Boh mi dával silu a pokoj. Neustále som mu hovorila, že ho milujem (Žalm 18:2).

Nasledovné dni som sa prebudila akoby paralyzovaná a s veľkou bolesťou hlavy. Chirurg mi vysvetlil, že prišlo ku komplikácii s prúdením chrbticovej tekutiny, čo vysvetľovalo môj stav. Na sklonku dňa sme sa s manželom modlili a Boh nás vypočul. Zažila som okamžitý zázrak! Mohla som si zastať na nohy a hýbať sa! Modlitba spravodlivého veľa vládze (Jakub 5:16).

Postoperatívne chvíle boli veľmi ťažké, ale chytila som sa zasľúbenia: Jeremiáš 33:6. Tie slová som dostala od kamarátky mesiac pred operáciou. Moja neter mi poslala rovnaké slová dva dni po operácii a vtedy som pochopila, že Boh mi potvrdzuje zasľúbenie cez osoby, ktoré sa vôbec nepoznajú. A to sa postupne aj udialo. Mala som problém so štítnou žľazou a dodatočné zdravotné problémy a musela som mať lekárske vyšetrenie. Následne som mala slabosť a nevoľnosť a jeden profesor mi dal radu neužívať lieky, ktoré mi boli predpísané. Ukázalo sa ako pravda a ja som sa cítila dobre. Dnes som uzdravená, a preto môžem o tom svedčiť, že Boh je živý. Boh splní, čo zasľúbil. Skúška trvala osemnásť mesiacov, ale Boh je verný. Ľudia vôkol mňa mi boli potechou svojimi modlitbami, ktoré za mňa odosielali Pánovi a zvlášť môj manžel (Izaiáš 30:15). Povďačná som za manžela, ktorý dodržuje sľub v zdraví a v chorobe. Veľa ľudí sa modlilo za mňa, spolu sme silnejší.

Drahí čitatelia, chcem Vás povzbudiť, aby ste všetko odovzdali Bohu. Verme Jeho Slovu, ktoré je pravda, prameň života a dáva nádej v každej situácii. Verte Mu a On bude konať ponad Vaše očakávanie. Biblia hovorí, že divy budú nasledovať tých, čo veria. Boh splní svoje sľuby.

Suzana Urban

Pripravila: **Melissa Širková**

Zvláštne kamienky

Doma máme rôznorodé kamienky a kamene z rôznych destinácií. Je to záľuba nášho syna, a tak ich prinesie z lesa, brehov, jazera, mora rovno do svojej izby. Ani jeden nesmiem zahodiť. Pretože, ako on to hovorí, každý je zvláštny.

Prednedávnom sme boli na ulici a on sa zohol na zaprášenú cestu a začal zbierať kamienky. Keď som ho poprosila, aby už neznášal dnu špinavé kamienky z uličnej cesty, ktorá sa trúsi, on sa zadivene na mňa pozrel: „Ale to sú zvláštne kamienky, a veď si hovorila, že keď kamienky umyjeme, môžu mať svoje miesto v mojej izbe. Prečo by tieto neboli zvláštne?"

Zdalo sa ti niekedy, že tá druhá sestra má zvláštnejšiu službu? Možno viditeľnejšiu pozíciu v zbore, rodinné úzadie, schopnosť, ktorá prerazí vpred, ľubozvučnejšie pomenovanie a ty, no ty si sama sebe taká obyčajná, v zborovej lavici, bez zvláštnej služby a rodinného úzadia, ktoré by svedčilo o silnej viere v Boha. Všetky sme zvláštne kamienky, ktoré potrebovali byť umyté v Kristovej krvi. Inak ani jedna nie je použiteľná a nemá prístup do Kráľovstva. To je podmienka.

Kým sa jedna služba môže zdať byť viditeľnejšia, užitočnejšia, ocenená alebo potrebnejšia, všetkým musí predchádzať umytie. Znovuzrodenie, zmena mysle, zahodená pýcha, závisť, nenávisť, každé puto hriechu. Nejde o miesto, kde sme, ale o to, že v Božích očiach je každá zvláštna a potrebná pre úplný obraz, ktorý si On vyloží v Kráľovstve. Nejde o destináciu, v ktorej sme, ale o nás, jeho dielo. A prečo by niekto prichádzajúci z ďalekej destinácie bol zvláštnejší ako sestra, ktorá sedí vedľa mňa? Aj od toho potrebujeme byť umyté a spoznať zvláštnosť, ktorá sídli medzi nami.

Rozhodli sme sa z kamienkov robiť ručné práce. Kým som ich obdivovala v ruke, uvedomila som si tri veci: každý je čistý, nedokázala som na základe krásy odhadnúť, ktorý je z lesa, brehu, mora alebo roztrúsenej „obyčajnej" cesty a všetky sú potrebné, aby dielo bolo úplné.

Anna Pintírová

Ako si vyberať dobrých priateľov

Keď Ježiš videl ich vieru,
povedal ochrnutému:
Synu, odpúšťajú sa ti hriechy!
Marek 2:5

V dobe, keď sme veľmi zaneprázdnení a internetové siete sa postarali, aby medzera priateľstva a vzájomného poznávania bola čoraz väčšia medzi ľuďmi, je veľmi dôležité v prvom rade mať priateľov vôkol seba a ešte dôležitejšie mať dobrých priateľov vôkol seba. Niektorých priateľov si nemôžeme vybrať (ako čo sú naši vlastní bratia a sestry a bratia a sestry v Kristovi) a niektorých si môžeme (ako čo sú spolužiaci, kolegovia, susedovci). Vedľa niektorých ľudí sa cítime uvoľnení, niektorí nás rozveselia, niektorí sú s nami len pre zisk a niektorí (ak sme si úprimní) akoby nám chceli zobrať všetkého dobrého, čo je v našom vnútri a zaplniť to negatívnym voči všetkému, čo sa hýbe a nehýbe. Je veľmi dôležité, kto sú naši priatelia a akou vrstvou ľudí sme obklopení. Jedna múdrosť hovorí, že: „Povedz mi, kto sú tvoji piati priatelia a ja ti poviem, kto si ty.” Je dôležité, kto je tvoj priateľ. V knihe Prisloví hovorí, že kto chodí s múdrymi, bude múdry. Ak chceš byť múdry, tak vieš, čo máš robiť -chodiť s múdrymi.

Tento porazený, o ktorom Marek píše v druhej kapitole, nemohol chodiť. Je niečo, čo môže zaujať našu pozornosť. Mal štyroch dobrých priateľov, ktorí ho veľmi milovali. Nielenže ho niesli všade, kde potreboval ísť, ale boli hotoví vykonať nemožné pre tohto človeka. Keď bol Ježiš v Kafarnaume, títo štyria ľudia, ktorých mená nemáme zapísané v slove A to vlastne je návod, ako si vybrať priateľa. Opravdivý priateľ ťa vždy dovedie k Ježišovi. Mnohokrát v živote sa cítime ako tento paralyzovaný. V niektorých oblastiach života zlyháme a to nás chce paralyzovať, a preto potrebuješ dobrého priateľa, ktorý ťa privedie k Ježišovi. Bez ohľadu, aká je situácia, bez ohľadu, aké sú okolnosti, opravdivý priateľ ťa nikdy nenechá, ale ťa privedie k Ježišovi.

Z druhej strany, aj my potrebujeme byť ako títo štyria. Byť dobrými priateľmi ľuďom vôkol nás. Ľudia vôkol nás potrebujú priateľov. Ježiš nám zanechal príklad. A preto nasledujúc Jeho môžeme byť dobrými priateľmi. Nevzdajme sa paralyzovaných ľudí vokol nás. Mnohokrát nám môžu byť na obťaženie ako tento porazený. Ale buďme hotoví vykonať všetko, len aby sme ich priviedli k Ježišovi, lebo tam nájdu odpustienie od svojich hriechov, tam nájdu vyslobodenie a uzdravenie. Vyberaj si dobrých priateľov a buď dobrým priateľom.

Dávid Mámojka

Protiklady sa priťahujú?

Manželstvo, ktoré tvoria manželia rozličných charakterov môže byť zaujímavé a pestré tým, že sa môžeme doplňať navzájom. Už samým tým, že sme muž a žena sa dopĺňame. A ak aj sú rozdiely v charakterných vlastnostiach, to môže do manželstva priniesť aj určité pozitíva.

Všeobecne sú známe výroky: protiklady sa priťahujú a podobnosti sa zhodujú. Ako je to s odlišnými povahami partnerov v manželstve? Skúsenosť a rôzne výskumy nám hovoria, že aj jeden, aj druhý názor môže byť pravdivý, hoci úplná odlišnosť a úplná podobnosť dvoch osôb nejestvuje. Manželský pár tvoria dve odlišné osoby už samým tým, že sú muž a žena. Boh ich stvoril odlišných aj fyzicky, aj psychicky. Je to Jeho dielo a plán pre ľudstvo a je dokonalé.

Niektorí znalci tvrdia, že partneri odlišných vlastností, názorov a postojov môžu iba krátkodobo cítiť silnú príťažlivosť, ale dlhodobo taký vzťah vraj nevydrží. A zasa, že podobnosť charakterov je tá, ktorá garantuje stabilný a šťastný vzťah dvoch ľudí.

Vidíme vôkol seba množstvo manželských párov, aj kresťanských, ktorí si sťažujú akí sú si navzájomne rozdielni a nerozumejú si. Čo takí manželia môžu robiť, aby zosúladnili tie rozdiely a zmenili ich v prospech svojho manželstva?

Predpokladom dobrého a šťastného manželstva je správna voľba partnera. To, či si máme voliť partnera, ktorý sa nám vo všetkom podobá, alebo toho, ktorý je úplne odlišný od našej osoby, je ťažko povedať. Závisí to od našej osobnosti a nášho životného úzadia. Ľudia, ktorí niektoré svoje vlastnosti pokladajú za slabé, nedokonalé, ba až ich nenávidia pri sebe, vyhľadávajú partnerov takých, ktorí tie rovnaké vlastnosti majú kvalitné, alebo vlastnia kvality, ktoré im samim chýbajú. Na druhej strane, tí, ktorí sú so svojimi vlastnosťami, názormi a postojmi spokojní, vyhľadávajú si partnerov podobných sebe.

Môže to byť správna voľba, no môže to mať aj svoj háčik: Rozdielni partneri na začiatku manželstva môžu mať veľmi zaujímavý a vzrušujúci vzťah, no postupom času môže prerásť v nezhody, neporozumenie a problémy. A zasa, pár, ktorý je totožný, na začiatku si môže užívať tú zhodu a pohodu, ale časom ona môže prerásť v nudu a monotónnosť.

Správnym partnerom je ten človek, s ktorým sa jedna osoba môže zosúladiť, a s ktorou tento súlad môže mať i trvanie. Zosúladnenie partnerových odlišností je najdôležitejšie v oblastiach osobnej potreby, hierarchii hodnôt a v oblasti temperamentu.

Pred vstupom do manželstva je potrebné mať ujasnené názory oboch partnerov, a to:

Na poradie hodnôt na prvých priečkach hodnotového rebríčka,

Na poradie vzťahov na prvých priečkach rebríčka,

Na budúci spoločný životný štýl (vybavenie bytu, trávenie voľného času),

Na počet a výchovu detí,

Na miesto bývania,

Na finančné hospodárenie.

Aj keď je všeobecne ujatá mienka, že základom manželstva by mala byť láska, pravdou je tiež, že základom budovania manželstva má byť aj súlad. A na vytvorenie súladu je potrebné vynaložiť aj určité úsilie. Venujeme manželstvu toľko pozornosti a energie koľko by si to zaslúžilo? Zvlášť, keď sa jedná o manželoch odlišných povâh, obaja sa musia snažiť pracovať na zosúladňovaní istých a dôjsť k harmónii názorov ako pár. Zdrojom harmónie v kresťanskom manželstve je, keď na prvé miesto v rebríčku hodnôt položíme najdôležitejší spoločný záujem, a to je láska k službe Bohu a byť jedno v Kristu Ježišovi. Rim 15:6,7.

Kvalita manželstva je často výsledkom úsilia, ktoré partneri vzájomne vyvíjajú.

Aby manželstvo fungovalo, je potrebná zhoda v celkovom pohľade na svet (životné smerovanie, svetonázor), alebo aspoň v schopnosti dosahovať zhodu v rôznych postojoch a v prežívaní, aby si partneri dokázali pomáhať na ceste vzájomného dozrievania. Potrebné je myslieť na nasledovné:

Pokora je uvedomenie si, že nevidíme do všetkého. V skutočnosti nám ujdú tie najdôležitejšie veci a často to ani netušíme. Keď ale odložíme svoje dogmy nabok a so záujmom vypočujeme pohľad nášho životného partnera, objavíme veľa nových vecí.

Preskúmajme pohľad svojho partnera. Kladme mu otázky. Ak nám niečo nedáva zmysel, opýtajme sa. Náš manžel či manželka má svoj pohľad na vec, za ktorý budeme vďační, ak sme pozorní a otvorení.

Zosúlaďme naše dva názory. Áno, máme nutkanie presadiť si to svoje. Keď sme ale ochotní porozumieť a pridať názory toho druhého k mojim, uvidíme a pochopíme celú vec lepšie.

Zohľadnime perspektívu svojho manželského druha, dovidíme omnoho ďalej. Nebudeme ho posudzovať, ale budeme oceňovať jeho hodnoty. Budeme si viac vážiť jeden druhého. Keď sa so svojim životným partnerom pri najbližšej príležitosti nezhodneme, pozastavme sa, načerpajme kyslík a potom vstúpme do jeho sveta. Nesúďme ho, ale snažme sa ho najprv pochopiť.

Spôsoby, ako premeniť rozdiely vo vzťahu na silné stránky

Ak miluješ svojho partnera, je ťažké prijať myšlienku, že ste veľmi rozdielni. Protiklady a nedokonalosti, ktoré sa vo vzťahu nachádzajú, sú mnohokrát útesom, na ktorom môže manželstvo stroskotať. Dokonalý človek neexistuje, a preto sa zamerajme na myšlienku, ako premeniť rozdiely a nedokonalosti vo vzťahu na silné stránky, z ktorých môžeme len vyťažiť. Naša nekompatibilita sa môže stať našim zdrojom sily. Keď si uvedomíme rozdiely, ktoré medzi nami sú, môžeme ich premeniť na výzvu.

Keď jeden z nás je realista a druhý je večne zasnený

Je dobré mať svoje sny, vidieť realitu pozitívne a zároveň vidieť situáciu realisticky na podniknutie krokov k dosiahnutiu sna. Pokiaľ však nejde o pesimizmus, realista a snílek môžu vytvoriť perfektný tím, v ktorom sa môžu dopĺňať. Dôležité je nezabudnúť na to, že partner má takisto právo na názor, ktorý treba rešpektovať. A ten, čo rád sníva, nech sa teší z toho, že ten druhý vidí veci triezvo, a druhý nech sa pokúsi užívať si v básnení snilka.

Keď jeden z nás je plánovač a druhý je spontánny

Niekto potrebuje mať naplánované aktivity počas celého dňa, postupovať presne podľa časového harmonogramu a niekto žije v spontánnosti, kde neplánuje vôbec nič. Byť v takomto partnerstve môže byť frustrujúce, avšak keď sa spoja takíto ľudia, môže vzniknúť dobrý kompromis. Niektoré aktivity sa naplánujú, pričom sa zachová určitý stupeň spontánnosti a kreatívneho ducha.

Keď jeden z nás je introvert (zatvorený) a druhý je extrovert (otvorený)

Zatiaľ čo páry extrovertov alebo introvertov vedia fungovať harmonicky, je tu možnosť mať obohacujúci vzťah aj v prípade kombinácie extroverta a introverta. Spoločenský človek môže učiť svojho partnera, introverta, vyjsť zo svojej škrupiny, nájsť nových priateľov a tráviť čas aj v spoločnosti. Introvert zas naopak môže naučiť svojho extrovertného partnera oceniť čas, kedy je sám so sebou a výhody, ktoré z toho plynú. Navzájom sa tak môžu obohacovať a rozširovať svoj prístup k životu.

Keď jeden z nás je cestovateľ a druhý nie

Cestovanie s partnerom prináša mnoho výhod, ktoré prehlbujú spoločné chvíle. Ak však jeden

z vás nikdy necestoval, partner môže byť skvelým sprievodcom a čaká vás veľa spoločných dobrodružstiev. Ak však ty alebo tvoj priateľ nenosíte túlavé topánky, s pomocou rešpektu slobody môže vzťah fungovať. Jeden z vás bude cestovať s priateľmi a druhý si užije čas pre seba doma. Všetko je to o kompromisoch a dôvere. No vyplatí sa občas sa pripojiť k svojmu odlišnému partnerovi a zistiť, že je niečo krásne v cestovaní a taktiež, že občas je krásne zostať so svojím netúlavým partnerom a užiť si domácu pohodu.

Keď prejavujeme lásku iným spôsobom

Lásku môžeme prejavovať rôznymi spôsobmi. Niekto ju prejavuje slovami, niekto časom, ktorý venuje partnerovi, iný zase skutkami alebo pozornosťou. To, ako prejavujeme lásku, je spôsob, ktorý očakávame aj od partnera. Ak však jeden z vás nevie prejaviť city slovne, ale pozornosťou a druhý tomu nerozumie, môže nastať komplikácia a pocit, že nie som milovaný. Ale je to aj príležitosť naučiť sa jeden od druhého prejavovať a prijímať lásku spôsobom toho druhého. Dôležitá je komunikácia a naladenie sa na potreby partnera, aj keď sú iné ako tvoje.

Manželstvo, ktoré tvoria manželia rozličných charakterov môže byť zaujímavé a pestré tým, že sa môžeme doplňať navzájom. Už samým tým, že sme muž a žena sa dopĺňame. A ak aj sú rozdiely v charakterných vlastnostiach, to môže do manželstva priniesť aj určité pozitíva. Ak je napr. manželka málovravná, kým jej manžel je zhovorčivý, ona môže byť spokojná, že on povie aj za ňu. Ak je manželka šikovnejšia od svojho manžela, doplňajú sa tým, že ona môže radostne pomáhať svojmu manželovi, a tak plniť svoju základnú úlohu, pre ktorú je stvorená. Ak je jeden veselou povahou a druhý vážnejšou, tento sa môže tešiť dobrej nálade vytvorenej tým prvým a zasa naopak, ten druhý môže atmosféru v domácnosti uviesť na správnu mieru.

Nereptajme preto, že náš manželský partner je odlišnej povahy ako my, nemusíme byť preto nešťastní. Veď Boh je Bohom rôznorodosti a on to tak ustanovil hneď na počiatku, keď stvoril ľudí: *„Boh stvoril človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril. Stvoril ich ako muža a ženu.”* 1. Moj 1:27
Dôraz je daný na to, že je človek stvorený na Boží obraz, ale aj na to, že ako muža a ženu ich stvoril.

Máme to tak prijať, že sme odlišní, že môj manžel, manželka je rozdielny odo mňa. Má iné vlastnosti, lebo je z inej rodiny, a jeho genetická výbava je tiež iná ako tá moja. Má iné obľúbené jedlá, lebo u nich sa tak varilo. Má iné záujmy a zvyky, lebo je tak vychovaný. Má iné vzdelanie, lebo skončil inú školu. Má iné chápanie a pohľad na vec, lebo je muž /žena/.

Nesnažme sa meniť a prevychovávať svojho partnera, nie je to naša práca. Je to dospelá, formovaná osoba, ktorú sme si sami vyvolili a musíme ju akceptovať takú, aká je. Pravdaže, správnou komunikáciou môžeme vplývať na nejaké negatívne zjavy u svojho partnera. Nesťažujme sa teda na odlišnosti v našom manželstve, ale dobrou vôľou, v porozumení a v láske Kristovej môžeme prekonávať tieto rozdiely a prijímať sa jeden druhého takých, akí sme.

Anna Andrášiková

Život bez strachu

Autora Jentenzena Franklina

Každý deň nám médiá ponúkajú premyslené príbehy, ktoré nás majú ešte viac zastrašiť. Koľko energie a emócií plytveme starosťami o niečo, čo sa nikdy nestalo. Výskumy ukázali, že len 8% našich obáv má reálnu šancu, že sa splnia. Božou vôľou je, aby náš život neriadil žiaden strach. Boli sme stvorení pre život bez strachu. V tejto knihe nám spisovateľ ponúka nástroje potrebné na prekonanie strachu, ktorému občas každý čelí: strach zo zlyhania, z ľudského odmietnutia, z nedostatku, strach, že sa vám alebo vašej rodine stane niečo zlé, strach zo smrti.

Žiť bez strachu neznamená nikdy nemať strach; znamená to, že mu dokážete čeliť, prekonať ho, podstúpiť riziko, ku ktorému vás Boh vedie a uspieť. Môžete mať istotu, že Všemohúci Boh bude vaším útočiskom. Môžete odvážne prežiť každú situáciu, v ktorej sa ocitnete. Neuspokojte sa so životom, ktorí riadi strach a nepriateľ z neho ukradol radosť, pokoj a budúcnosť. Nemožno prežiť život bez akéhokoľvek pocitu strachu. No strach, ktorý vás ovláda a okráda o život, nepochádza od Boha. V Biblii sa píše: *„Boh nám totiž nedal ducha bojazlivosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy.'"* (2. Tim. 1:7). Boh nám dal všetko, čo potrebujeme, aby sme strach porazili. Pomôže nám naplniť zámer, ktorý má s nami.

V knihe autor uvádza príklady z vlastného života. Uvádza svedectvá ako ho Pán viedol z bezpečnej zóny do „zóny viery". Strach je falošná predstava, ktorá vyzerá skutočne. Zóna viery je miestom, kde sa stretáme s Bohom.

V zóne viery sa dejú zázraky. Ak ostanete v bezpečnej zóne, nikdy neuvidíte rozdelené Červené more, ani nadprirodzene padať mannu z neba.

Život bez strachu prebieha v „zóne viery". To znamená, že sa načahujete za niečím, čo ešte nie je, uchopíte to a pridŕžate sa toho. Bezpečná zóna nie je Božím zámerom pre Jeho deti. Praje si, aby Jeho deti boli závislé na Ňom. Stále. Ak chcete byť pri Bohu, vymaňte sa z bezpečnej zóny, kde nie je žiadne riziko a začnite žiť vierou. Zóna viery je miestom, kde sa stretáme s Bohom.

„Si pripravený vyjsť z bezpečnej zóny do zóny viery? Môžeš tu zostať, ale ak sa neodhodláš kráčať vo viere, nikdy neuvidíš zázraky, nadprirodzené veci, ani to, čo by Boh chcel urobiť v tvojom živote."' V bezpečnej zóne nikdy nevyrastiete. Bez zmeny sa nič nenaučíte.

V každom období, ktoré prežívate, Boh chce, aby ste hovorili: „Nedokážem to urobiť vlastnými silami. Musím sa spoliehať na Neho." Nezameriavajte sa na to, čoho sa bojíte, ale hľadajte to, do čoho vás Boh volá a na čo vás pripravuje, prijmite dary, ktoré vám dal a začnite na nich stavať.

„Ale bojazlivým a neverným a ohavným a vrahom a smilníkom a čarodejníkom a modlárom a všetkým lhárom bude ich diel v jazere, ktoré horí ohňom a sírou, čo je druhá smrť". (Zj. Jána 21:8)

Pripravila: **Natália Hansmanová**

Boh počuje

Boh počuje krik srdca bez hlasu. Dožili sme vidieť Boží div. Na dátum 8.8.2019 zazvonil mi telefón. Bolo desivé počuť oznámenie, že náš syn, ktorý pracuje na stavbách v Bratislave, spadol z lešenia zo 4,5 metrovej výšky. Utrpel zranenia a nachádza sa v nemocnici v Ružinove. Hneď sme s manželom sadli do auta a vycestovali do Bratislavy. Už nasledovný deň sme boli v nemocnici, no v izbe sme syna nenašli. Povedali nám, že je na vyšetrení, a aby sme ho čakali na chodbe. Povedali aj meno doktorke, ktorá pracovala na jeho liečbe, a že ona nám povie všetko. Zdĺhavé bolo čakanie, no po dvoch hodinách priviezli s posteľou nášho syna Daniela. Bolestivé bolo vidieť do včera zdravého mládenca, teraz zloženého v posteli, pripojeného na infúziu a všetko ostatné. Pýtali sme sa doktorke ako je na tom náš Daniel a ona sa opýtala kto sme. Keď som jej povedala, že som mama, chytila ma za rameno a so vzdychom povedala, „Jój, mamina, nemám Vám čo pekné povedať. Danielove zranenia sú vážne. Opuchnutá slezina, krv kvapká do mozgu, zlomená krížová kosť aj stavec na chrbtici. Budeme pokračovať s liečbou, a ak neprestane krv kvapkať, musí sa operovať hlava, ak sa slezina nestiahne, musí sa operovať brucho. Lebo opuchnutá slezina vie puknúť a je to koniec."

Predesená, začala som sa triasť a plakať: Bože môj, či taký mladý má byť už tak operovaný? Môj manžel ma zavolal, aby náš syn nepočul, a povedal mi, „Žena moja, nechcem vidieť slzy, viera nie je v slzách, dôveruj Bohu."

S tým, že nám dovolili celé dni byť pri synovi, manžel z jednej strany postele a ja z druhej, modlili sme sa. Môj manžel volal k všemohúcemu Bohu a vyznával, že nôž nemá robotu na tele nášho syna a, „Božie uzdravenie privolávam" a opakoval, „Božie uzdravenie privolávam!"

Tak sme stáli pri posteli vo viere všetkých päť dní. V piaty deň ho zase dali na magnetickú rezonanciu a zistili, na ich prekvapenie, že tak rýchlo sa stav zlepšil, krv prestala kvapkať do mozgu, slezina sa stiahla a kosti sa zvárajú. Mohli sme s liečením pokračovať v Srbsku. Dcéra nám dohodla termíny na V.M.A. v Belehrade u neurochirurga a ortopéda. Keď sme dorazili domov, po prehliadke nám lekári povedali, že je všetko v poriadku a že nie je potrebná nemocničná liečba, len oddychovať a to môže aj doma. Tiež nech sa neopiera o nohu dva mesiace. Spočiatku chodil s dvomi berlami a dnes po dvoch mesiacoch používa iba jednu berlu.

Boh je veľký a počuje a účinkuje. Videli sme slávu a moc Božiu, nech je oslávené meno nášho Boha, Ježiša Krista, Pána všetkého na nebi i na zemi.

Michal a Mária Vedejoví

Môj Pán

Často sa pozerám na nebeskú oblohu. Áno, práve tak, lebo už patrím môjmu Panovi a nebesia sú mojím domovom. Môj Pán prebýva vo mňe a ja v ňom a čakám na môjho Pána ako nevesta na ženícha. Bude to radosť a zázrak stretnúť sa s Tebou, lebo Ty si ten, ktorý stvoril svet, ty si ten, ktorý si ma vyvolil a chcel zachrániť moju dušu. Na akýkoľvek spôsob, chcel si ma mať! Povďačná som ti za ohromnú lásku, ktorou ma miluješ; za radosti, ktoré mi dávaš. Nikdy ma neopúšťaj. Je radosť slúžiť takému Pánovi, ktorý žije a robí zázraky a divy! Zachráň, Pane, ešte mnohé duše, ktoré idú širokou cestou, lebo cesta spravodlivosti je len jedna a tá cesta si ty, Pane!

Daniela Andić

Spôsob, ako rozmýšľame zaručí víťazstvo alebo porážku

Niečo, čo je charakteristické iba pre človeka je myslenie. Veda zistila, že spracujeme 60.000 – 80.000 myšlienok denne. 2.500 – 3.300 myšlienok na hodinu.

To je ohromný počet myšlienok, či nie? O čom rozmýšľame? Ktorým smerom ide naša myseľ?

Ľudia zväčša rozmýšľajú o dianiach, ktoré do veľkej miery ovplyvnili ich život, o strenutniach, problémoch, o minulosti, o budúcnosti, o tom, čo nemajú, čo by chceli mať. Niekto povie: „Ja nedokážem kontrolovať svoju myseľ.“

Slovo Božie jasne hovorí v Prísloví 16:1, „Upraviť myšlienky srdca je vecou človeka.“

V podstate, my sme tí, ktorí určujeme, o čom budeme rozmýšľať! Znovu, príklad z medicíny uvádza, že jeden lekár dával svedectvo o pacientoch, ktorí boli vo veľmi vážnom stave, v stave nákazlivej choroby a mali pozitívny postoj, ktorý vyznávali, boli ozajstne uzdravení, a naopak, pacienti, ktorí nemali až takú vážnu chorobu, ale mali negatívne náhľady na svoj stav a vyznávali to – neboli uzdravení a zakončili tragicky.

Pre nás, znovuzrodené deti Božie, sa hovorí, že máme mať myseľ Kristovu. Najlepšie je, keď máme myseľ upravenú podľa Slova Božieho, v skutočnosti myseľ Kristova je pozerať sa na všetko z Božej perspektívy.

Na to, ako budeme rozmýšľať, vplýva čím sa kŕmime (knihy, TV, rádio, internet) a to, kto nás obklopuje. Aby sme udržali našu myseľ čistou, musíme ju každodenne obnovovať podľa Slova, ktoré je zapísané v ep. Rimanom 12:2.

Biblia nemlčí ani o tom, ktoré sú to veci, na ktoré máme myslieť,

„...len o tom, čo je pravdivé, počesné, spravodlivé, mravne čisté, ľúbe (Bohu), dobropovestné, ak je nejaká cnosť a jestli nejaká chvála.” Fil. 4:8

Som presvedčený, že ak budeme mať myseľ Kristovu, budeme žiť jeden šťastný, požehnaný, láskyplný , víťazný život v prítomnosti nášho Pána.

Dejan Lakatoš

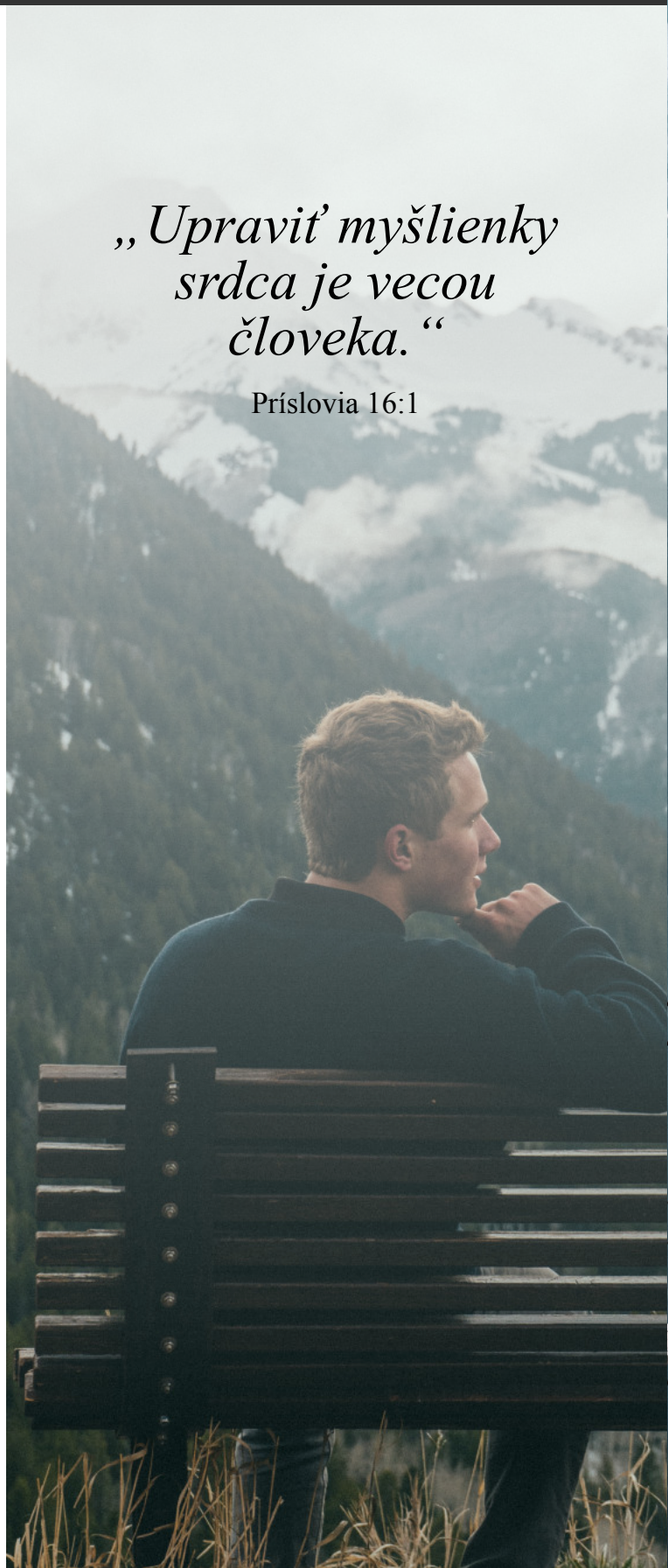

Aj málo je dosť

Svet a prostredie, v ktorom žijeme, vždy malo predsudky voči mladým ľuďom a ich konaniu. Diela mladých boli vždy pod zväčšovacím sklom, a práve preto je to obdobie nášho života, keď často máme pocit, že nás nikto nechápe. Taký tlak prostredia často nás núti rozmýšľať, že sme menejcenní alebo menejschopní pre niektoré veci. Celkovo to nie je pravda a Slovo Božie nám svedčí o tom.

Príbeh, ktorý nám hovorí o tom, je zapísaný v evanjeliu podľa svätého Jána v 6. kapitole a hovorí o tom, ako Ježiš nasýtil päťtisícový zástup, ale v tom zázraku bol použitý jeden chlapec, a to na predivný spôsob. V tomto príbehu si môžeme všimnúť pár vecí, jedna z nich je, že aj napriek tomu, že tento chlapec bol mladý, nachádzal sa na mieste, kde bolo kázané Božie Slovo a verím, že Slovo aj chápal. Je zaujímavé, že iba on z celého zástupu sa našiel ako najviac zodpovedný a zobral nejaké jedlo so sebou. To nám práve svedčí o tom, že pred Bohom roky nie sú prekážkou, ale jeho pohľad je upriamený na to, čo Mu prinášame. Keď prídeme pred Boha pripravení dať všetko, čo máme, ako obeť, verím, že to neodmietne kvôli nášmu veku, ale práve to, čo prinesieme, môže použiť, aby požehnal veľké množstvo ľudí, a hoci občas máme pocit, že nemôžeme veľa doniesť alebo že naša kapacita nedosahuje mnoho, majme na mysli, že to nehrá veľkú úlohu, ale naša oddanosť a vernosť má väčšiu váhu pred Bohom ako všetky talenty tohto sveta. Ak sa na ten spôsob pozeráme na veci, každý z nás má potenciál byť použitý ako tento chlapec, lebo on nebol použitý pre svoje taleny alebo vonkajší vzhľad, ale pretože, v prvom rade, bol prítomný tam, kde Ježiš hovoril, a ďalej, že vedel vystúpiť a dať všetko, čo mal, do Božích rúk, keď sa to žiadalo od neho. To, čo je v našich očiach nedostatok, práve to je úrodná pôda pre zjavenie Božej moci v našich životoch a v našom prostredí.

Hovoria, že mladosť je jeden z najvzácnejších zdrojov, ktoré človek má a každý zdroj je vzácny. Preto nám do života prichádzajú mnohé ponuky, ktoré, na prvý pohľad, vyzerajú dobre, ale v podstate v nich nie je nič dobrého. Naše rozhodnutie o tom, kde investujeme svoju mladosť, bude vplývať na náš celý život, takže nemôžeme nikdy povedať, že nemáme s čím zastať si pred Boha. Každý deň dostávame čiastku tohto zdroja, a dnes sa rozhodujeme, kam investovať. Dajme Bohu všetko, čo sme dostali a v Jeho rukách sa bude znásobňovať pre požehnanie všetkých nás.

Pavel Petráš

Re(Štart) konferencia 2019

V posledný augustový víkend, pred začiatkom nového školského roku, sa usporiadal ReŠtart, po prvýkrát nielen ako kresťanský multimediálny program, čiže evanjelizačný večierok pre mládež, ale ako trojdňová konferencia.

Najprv v piatok (30.08.) večer mladí sa zoskupili v Kulpíne a strávili večer v chválach a modlitbe. Počas chvál niektorí mladí bratia zdelili krátke inšpiračné príspevky a usmerňovali mládež, pre ktoré veci je potrebné bojovať na modlitbe. Bol to večer vyplnený Božou prítomnosťou, v ktorom sa mládež obnovila v Duchu a pripravila pre nasledovné 2 dni, v ktorých zameranie sa presunulo na polia, ktoré su vôkol nás a belejú sa.

V sobotu (31.08.) mládež mala ráno vynikajúci seminár, na ktorom hovorili o evanjelizácii jeden na jeden a o tom, ako byť užitočný v kráľovstve Božom. Po semináre praktického a motivačného rázu, účastníci strávili poobedie v športových aktivitách a v spoločenstve jedni s druhými v príjemnej nálade. Večierok sme strávili na ihriskách v Petrovci na verejnej evanjelizácii – ReŠtart. Povzbudzujúce a vzrušujúce bolo vidieť väčší počet ľudí, ako na ktoromkoľvek ReŠtarte doteraz. Zhruba 300 do 400 ľudí sa nachádzalo v Petrovci na ihriskách a počúvalo pomazané chvály a radostnú správu evanjelia Ježiša Krista. Mnohým priateľom sa do rúk dostal práve časopis Manna a rôzne traktáty.

V nedeľné ráno (01.09.) účastníci konferencie boli rozdelení do troch skupín a slúžili lokálnym zborom v Hložanoch, Báčskom Petrovci a Kulpíne. Bol to požehnaný čas a zvláštna príležitosť pre mladých, aby len jeden deň po semináre boli so svojimi schopnostiami užitoční v Božom kráľovstve v Srbsku. Večer sme sa znovu presunuli na ihriská v Báčskom Petrovci, kde sa usporiadal druhý evanjelizačný večer ReŠtartu. Učastníkov bolo podobne ako predchádzajúci večer, čiže môžeme s istotou povedať, že viac ako 500 ľudí počulo evanjelium počas týchto dní a mohli pocítiť moc Božiu, už či tam zostali po celý čas alebo sa len na chvíľu zastavili, veríme, že Božie slovo v nich vykoná svoju prácu.

Ako časť organizačného tímu, chcem sa v mene všetkých nás poďakovať všetkým vedúcim, ktorí nás v tomto podporili, každého, ktorý sa modlil a postil pre ReŠtart, rodiny, ktoré sa starali a ponúkli svoj dom účastníkom konferencie, všetkým, ktorí pomohli v príprave ihrísk a samého javiska, multimediálnym tímom, hudobným skupinám, kazateľom, video produkcii svedectiev, zvukárom, tým, ktorí rozniesli pozvánky a lepili plagáty, tým, ktorí osobne volali svojich priateľov, chlapcom, ktorí cez noc namiesto spánku strážili ihriská, tým, ktorí uvítali, predávali knihy a CD-čká a všetkým vám, ktorí nie ste tu zahrnutí a ste nám pomohli.

Máme vás radi a nezabúdajte, že to, čo sejeme, BUDEME žať s radosťou!

Sebastian Červenji

Chcel by si spoznať Boha osobne?

Čo je potrebné, aby sa započal vzťah s Bohom? Čakať, aby udrel hrom? Posvätiť si život pre nesebecké náboženské skutky? Stať sa lepšou osobou, aby ťa Boh prijal? Nič podobné. V Biblii Boh celkom jasne zjavil ako Ho môžeme spoznať. Toto je spôsob, akým môžeš začať osobný vzťah s Bohom, už v tejto chvíli.

Prvý princíp: Boh ťa miluje a má predivný plán pre tvoj život. Boh ťa stvoril. A nielen to, ale toľko ťa miluje, že chce, aby si s Ním strávil večnosť. Ježiš povedal: *„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život.“*

Čo nám prekáža, aby sme Boha spoznali?

Druhý princíp: Všetci hrešíme a hriech nás oddelil od Boha. Cítime to oddelenie, vzdialenosť od Boha pre hriech. Biblia hovorí: *„My všetci sme zblúdili ako ovce, všetci sme chodili vlastnou cestou. A Hospodin spôsobil, aby Ho zasiahla neprávosť všetkých nás.“*

Hlboko v sebe sme možno aktívne proti alebo pasívne sa nezaujímame o Boha a Jeho cesty, ale to všetko je dôkazom toho, čo Biblia nazýva hriechom. Následok hriechu v našich životoch je smrť – duchovné oddelenie od Boha. Aj ak sa možno pokúšame priblížiť sa Mu vlastnou námahou, nevyhnutne zažijeme neúspech.

Tento diagram zobrazuje veľkú priepasť, ktorá je medzi nami a Bohom. Šípy sú naše pokusy dostať sa k Bohu vlastnou silou. Môžeme sa snažiť konať dobré skutky v živote, alebo zarobiť si Jeho povolenie dobrým životom alebo morálnou filozofiou. Ale naše dobré zámery nie sú dostatočné, aby prikryli náš hriech.

Ako prekonať túto priepasť?

Tretí princíp: Ježiš Kristus je jediné riešenie pre náš hriech. Cez Neho môžeme spoznať a zakúsiť Božiu lásku a plán pre náš život. My sme si zaslúžili zaplatiť za svoj hriech. Problém je v tom, že trest je smrť. Preto, aby sme nemuseli zomrieť oddelení od Boha, zo svojej lásky k nám, Ježiš Kristus zomrel namiesto nás. Na kríži Ježiš prevzal všetky hriechy na seba a v úplnosti zaplatil za nás. *„Pretože aj Kristus umrel raz za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás priviedol k Bohu.“* Spasil nás nie na základe našich dobrých skutkov, ktoré sme my činili v spravodlivosti, ale podľa svojej milosti. Príčinou Ježišovej smrti na kríži, hriech nás viac neoddeľuje od Boha.

Ježiš nielenže zomrel za naše hriechy, ale aj vstal z mŕtvych. Tým ukázal, že môže s právom bezpochybne sľúbiť večný život – že je On Synom Božím a jediný spôsob, ktorým môžeme spoznať Boha. Preto Ježiš povedal: *„Ježiš mu riekol: Ja som cesta, pravda i život. Nikto neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“*

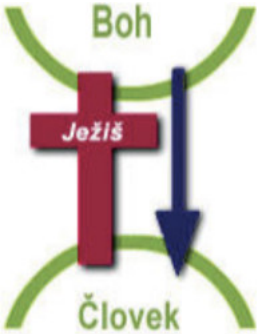

Len spoznanie, čo Ježiš urobil pre nás a čo nám ponúka. Aby sme mali vzťah s Bohom, je potrebné Ho prijať do svojho života.

Štvrtý princíp: Musíme sa rozhodnúť opustiť hriech, opustiť všetko, čo nie je po Božej vôli a rozhodnúť sa žiť posvätený život. A potom prijať Ježiša Krista ako Spasiteľa a ako Pána.

Biblia hovorí: *„A všetkým, ktorí Ho prijali dal právo a moc stať sa deťmi Božími.“* Ježiša prijímame verou. Biblia hovorí: *„Lebo milosťou ste spasení, skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil.“*

Prijať Ježiša znamená uveriť, že je Ježiš Syn Boží, čo aj sám o sebe hovoril, a potom Ho pozvať, aby prišiel a spravoval naším životom. Ježiš povedal: *„Ja som prišiel, aby mali život a to v hojnej miere.“*

Krista môžeš prijať teraz. Pamätaj, Ježiš povedal: *„Hľa, stojím pri dverách a klopem, ak niekto čuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem a budem večerať s ním a on so mnou.“* Chceš odpovedať na to pozvanie?

Nie sú dôležité presné slová, ktorými sa oddáš Bohu. On pozná zámery tvojho srdca. Ak si si nie istý/á ako sa máš modliť, tu sú slová, ktoré môžeš použiť:

„Ježiš, chcem Ťa spoznať. Chcem, aby si vošiel do môjho života. Ďakujem Ti, že si zomrel na kríži za môj hriech, aby si ma mohol v úplnosti prijať. Len Ty mi môžeš dať silu, aby som sa zmenil a stal sa osobou akou si ma stvoril. Ďakujem Ti za odpustenie a večný život s Bohom. Oddávam Ti svoj život. Prosím Ťa, učiň s ním čokoľvek chceš. Amen.“

Ak si sa úprimne pomodlil/a, Ježiš vošiel do tvojho života, ako i zasľúbil. Začal/a si osobný vzťah s Bohom.

Nasledujú celoživotné zmeny a rast ako sa ti Boh bude zjavovať cez čítanie Biblie, modlitbu a rozhovor s inými kresťanmi.

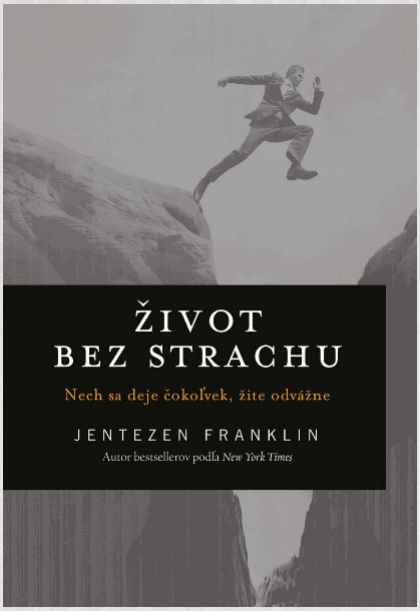

Kniha

ŽIVOT BEZ STRACHU

Jentezen Franklin

cena: 750,oo din

Kniha

DIGITÁLNE DETI

Gary Chapman, Arlene Pellicane

cena: 900,oo din

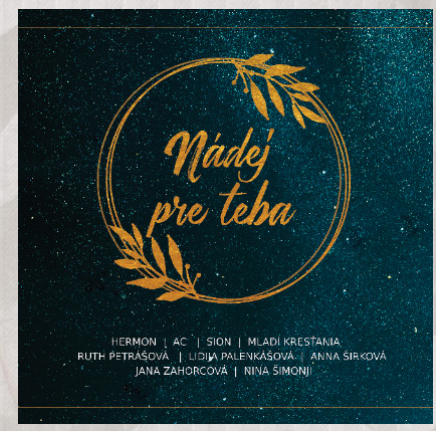

Vianočné cd-čko

NÁDEJ PRE TEBA

cena: 400,oo din

manna

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KRESŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA"
KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBIJA Tel/Fax: + 381 21 22 86 988
E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs